

[Aksel Larsen.]

eksisterer og har sin Betydning. (*Sønderrup*: Det er den øjeblikkelige Situation, vi taler om!). Ja, det er ogsaa i den øjeblikkelige Situation, det ligger saadan. Jeg tror ikke, at de Fiskeskibe, der skal sendes til Sovjetunionen, gror ude paa Bøndernes Marker, og jeg er heller ikke sikker paa, at andre Industriprodukter, Maskiner o. lign., som eksporteres til Øst og Vest og maaske andre Verdenshjørner, direkte stammer fra Landbruget. Af visse særlige Grunde er Industriens Eksport maaske ikke saa stor i Øjeblikket, som den ellers kunde være, men det er et Spørgsmaal om Raavarer og om Genopbygning eller Fornyelse af Industriens Udrustning.

Jeg skal ikke bruge megen Tid til at tale om den sociale Lovgivningsvirksomhed, der har været udøvet i den forløbne Tid. Jeg er i den relativt heldige Situation, at jeg taler efter det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, og han har sagt en hel Del af det, jeg kunde tænke mig at sige, men jeg vil bemærke, at det Billede, som saavel Venstres som de Konservatives ærede Ordfører har givet, er malet med alt for smukke Farver. Man kan ikke komme og paastaa, at den Nedskæring af Sociallovgivningen, der blev gennemført i Besættelsestiden, fuldt ud er rettet op igen, eller at der ikke er andre Skavanker, der bør kigges alvorligt paa. Samtidig maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at jeg synes, han efter det, der er sket i de forløbne 8 Maaneder, navnlig hvad den sociale Lovgivning angaar, for sin egen Skyld skal holde op med at snakke saa meget om Overbud fra andres Side.

Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem drager Landet rundt med en Fortælling om, at Kommunerne vilde øse 900 Mill. Kr. ud til de gamle. Jeg ønsker bare, at der først bliver ført Bevis for, at de Beregninger, hvorved man naaede til Beløbet 900 Mill. Kr., er rigtige. I øvrigt spørger jeg fortrøstningsfuldt ikke alene de gamle, men ethvert sundt og forstandigt tænkende Menneske i dette Land, om de synes, at de Satser, vi foreslog for Aldersrenten, var urimeligt høje.

Lad os derefter se lidt paa Ungdommen. Hvad den angaar, er jeg af den Mening, at den med Rette kan føle sig brøstholden over Resultaterne af 8 Maaneders Regerings- og Rigsdagsvirksomhed, for der er virkelig ikke gjort det for Danmarks Ungdom, som den med Rette kunde forvente og forlange, ikke alene fordi det maatte være dens naturlige Ret, men ogsaa fordi den kunde hen-

vise til sin Indsats i de Aar, hvor det gjaldt. End ikke Valgret ved Kommunevalgene vilde man give den, og heller ikke paa en Række andre Omraader gør man for den, hvad man kan.

Vi har for nogen Tid siden indbragt et Forslag til Beslutning her i Tinget om Nedsættelse af en Kommission, der i hurtigt Tempo skulde udarbejde Forslag om, hvad der bør gøres for at udvide Mulighederne for Ungdommens Idrætsudøvelse. Dette Forslag til Beslutning har beklageligvis ikke kunnet fremmes hidtil. Jeg har ikke i Sinde at gaa i Rette med Tingets høje Ledelse — det har jeg for Resten heller ikke Lov til efter Forretningsordenen — og heller ikke med den højtærede Indenrigsminister, fordi det ikke er sket, selv om vi kunde have ønsket det; idet vi er klar over, at Arbejdsvilkårene har været uhyre vanskelige. Vi haaber dog, at der endnu skal være en svag Mulighed for, at det kan naa at komme til Behandling her i Tinget, inden vi skilles.

Vi mener nemlig, at der her er noget, man maa overveje, og at man maa se at forhandle sig til Rette om, hvad der skal gøres. Vi vil ikke indskrænke os til, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, blot at appellere til Finansministeren om at spekulere paa at lave en Tiptjeneste, hvis Resultat i større eller mindre Grad skal komme Idrætten til gode; for før man gør noget saadant, og før man lader Finansministeren være den, der skal afgøre Sagen, maa man vel have en Mening om, hvad man vil bruge Pengene til. (*Hans Hedtoft*: Der findes en Ungdomsorganisation, ærede Medlem!). Jeg ved udmærket vel, at der findes en Ungdomsorganisation, men derfor gjorde det vist ikke noget, om Rigsdagen, inden den indførte Tiptjeneste, gav sig til at fundere over, hvad Pengene skulde bruges til, hvilke Foranstaltninger man fra Statens Side burde sætte i Værk til Gavn for Idrætsudøvelsen.

I øvrigt har jeg ikke Spor imod, og er slet ikke vred paa det ærede Medlem, fordi han som Følge af, at vi har fremsat vort Forslag til Beslutning, pludselig finder det nødvendigt under en politisk Debat at tale om Tiptjeneste til Fordel for Idrætten. Jeg er slet ikke vred, og det kan jo kun støtte os. (*Hans Hedtoft*: Tyv tror . . .). Det ærede Medlem siger: Tyv tror, hver Mand stjæler, og nu ved jo enhver, der har overværet de Debatter, der har været mellem det ærede Medlem og os her i Tinget, at han ustandselig beskylder os for at stjæle.

Jeg er ikke tilfreds med det Tempo, hvori Den parlamentariske Kommission ar-